

Уставни суд Републике Српске, на основу члана 115. Устава Републике Српске, члана 40. став 5. и члана 60. став 1. тачка а) и б) Закона о Уставном суду Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске” бр. 104/11 и 92/12), на сједници одржаној 26. фебруара 2020. године, д о н и о ј е

ОДЛУКУ

Утврђује се да Правилник о финансијској подршци породиљама на територији општине Угљевик („Службени билтен Општине Угљевик“ број 3/17) није у сагласности са Уставом Републике Српске и Законом о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Српске“ бр. 97/16 и 36/19).

Образложење

Душан Перић из Бијељине је дао Уставном суду Републике Српске иницијативу за покретање поступка за оцјењивање уставности и законитости Правилника о финансијској подршци породиљама на територији општине Угљевик број 02/12-11/17 од 14.03.2017. године („Службени билтен Општине Угљевик“ број 3/17). Давалац иницијативе сматра да је оспорени Правилник, сходно одредбама чланова 24. и 25. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Српске“ број 97/16), донесен од неовлашћеног лица, јер ни по тада важећем Закону о дјечијој заштити („Службени гласник Републике Српске“ бр. 15/96, 10/98, 26/01, 61/01, 17/08 и 1/09), начелник општине није имао овлашћења да прошири права из дјечије заштите, већ је то могла да уради само локална скупштина општине. Поред тога, наводи да члан 8. оспореног Правилника није у складу са чланом 109. Устава Републике Српске. На основу наведеног предлаже да Суд утврди да оспорени Правилник у цијелости није у сагласности са Уставом Републике Српске, Законом о локалној самоуправи и Законом о дјечијој заштити.

У одговору на наводе из иницијативе доносилац оспореног акта указује на одредбе члана 59, члана 82. став 3. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Српске“ број 97/16) и 51. и 60. Статута општине Угљевик („Службени билтен општине Угљевик“ бр. 6/05, 4/07, 4/08, 5/09, 4/12 и 3/14), те сматра да није поступио супротно одредбама Закона о дјечијој заштити. Поред тога истиче да није прекорачио своја законска овлашћења и да је доношење оспореног Правилника било у циљу предузимања мјера популационе политике на подручју општине Угљевик. Сходно наведеном, предложио је да Суд не прихвати дату иницијативу.

Разматрајући дату иницијативу Суд је утврдио да је Правилник о финансијској подршци породиљама на територији општине Угљевик („Службени билтен општине Угљевик“ број 3/17) донио начелник Општине Угљевик, на основу члана 59. и члана 82. став 3. Закона о локалној самоуправи Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 97/16) и чланова 51. и 60. Статута Општине Угљевик („Службени билтен Општине Угљевик“ бр. 6/05, 4/07, 4/08, 5/09, 4/12 и 3/14). Овим Правилником се прописују начин, услови, критеријуми и поступак финансијске подршке породиљама на подручју општине Угљевик (члан 1). Чланом 8. овог Правилника, прописано је да Правилник ступа на снагу даном доношења и да ће исти бити објављен у „Службеном билтену Општине Угљевик“.

У поступку оцјењивања уставности и законитости оспореног Правилника Суд је, прије свега, имао у виду да је Уставом Републике Српске утврђено да се општина преко својих

органа у складу са законом стара о задовољавању, између осталог, потреба грађана у култури, образовању, здравственој и социјалној заштити, да извршава законе, друге прописе и опште акте Републике чије извршавање је повјерено општини, а да се систем локалне управе уређује законом (члан 102. став 1. тачка 5. и 6 и став 2), као и да закони, статуту, други прописи и општи акти морају бити у сагласности са Уставом, а да прописи и други општи акти морају бити у сагласности са законом (члан 108).

Поред наведених одредби Устава Републике Српске, Суд је имао у виду да је чланом 59. став 1. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Српске“ бр. 97/16 и 36/19) прописана надлежност градоначелника/начелника општине и према овим одредбама начелник општине је између осталог, овлашћен само за доношење правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста градске/општинске управе, док према одредби члана 82. став 3. овог закона градоначелник/начелник општине доноси одлуке, правилнике, наредбе, упутства, рјешења, закључке, планове и програме.

Разматрајући наводе из иницијативе Суд је утврдио да је Закон о дјечијој заштити („Службени гласник Републике Српске“ бр. 15/96, 10/98, 26/01, 61/01, 17/08 и 1/09), на који се позива давалац иницијативе, престао да важи прије подношења предметне иницијативе ступањем на снагу Закона о дјечијој заштити („Службени гласник Републике Српске“ бр. 114/17 и 122/18), како је то прописано чланом 61. овог закона.

Полазећи од садржаја одредби члана 59. став 1. и члана 82. став 3. Закона о локалној самоуправи ("Службени гласник Републике Српске“ бр. 97/16 и 36/19), Суд је утврдио да ове законске одредбе дају овлашћење начелнику да доноси одређене опште акте, али да је у односу на надлежност начелника за доношење правилника искључиво прописана надлежност за доношење правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста градске/општинске управе (члан 59. став 1. тачка 8). Имајући у виду наведено Суд је оцијенио да је присвајањем непостојеће надлежности, односно излазећи из оквира својих уставних и законских овлашћења, доношењем оспореног правилника, начелник Општине Угљевик повриједио одредбу члана 59. став 1. Закона о локалној самоуправи и тиме уставно начело законитости из члана 108. став 2. Устава Републике Српске, којим је утврђено да прописи и други општи акти морају бити у сагласности са законом, што овај акт са формално правног аспекта у цјелини чини неуставним.

По оцјени Суда, с обзиром на раније утврђене разлоге неуставности и незаконитости оспореног правилника, остали наводи даваоца иницијативе нису од значаја за одлучивање у овој уставноправној ствари.

Како је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Суд је, на основу члана 40. став 5. Закона о Уставном суду Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ бр. 104/11 и 92/12), у овом предмету одлучио без доношења рјешења о покретању поступка.

На основу изложеног одлучено је као у изреци ове одлуке.

Ову одлуку Уставни суд је донио у саставу: предсједник Суда Џерард Селман и судије: Миленко Араповић, Војин Бојанић, Амор Букић, Златко Куленовић, проф. др Душко Медић, Ирена Мојовић и академик проф. др Снежана Савић.

Број: У-19/19
26. фебруара 2020. године

ПРЕДСЈЕДНИК
УСТАВНОГ СУДА
Мр Џерард Селман, с.р.